

dirk vekemans

HEMELNETLYRIEK

lyrische teksten van <http://vilt.skynetblogs.be>

2004-2007

versie 1.0.2

NKdeE 2017

Inhoud

woord vooraf bij deze versie	6
verval	7
tralieliedje	8
dju klapt.....	9
rif	10
rot in de routine	11
badwaternimf.....	12
prangel	13
dit	14
belofte	15
zolang	16
het lijden het lijden de dood	17
bidprentje.....	18
traject dessel – westerlo	19
vlaanderen.....	20
CCT.....	21
pijnappelblues	22
ik schreef u af	23
oplossing.....	24
zijn en pijn	25
fonderie ontmossen	29
champion gym smiles	30
wijzen is ongeleefd.....	31
kunstberg.....	34
mijn werk.....	35
Onmacht.....	36
la coupole	37
le pneu michelin a vaincu le rail	38
poes d' arrière	39
niks is nog echt echt Alles.....	41

radicaliseren	42
besmet sonnet.....	43
het snotjoch g*d.....	44
de koorzangen ik	45
zeis.....	46
tijdrupsje niet genoeg	47
kootpoems	48
voorbeeld van een kootpoem:.....	48
ActionScript 2.0 versie van het voorbeeld:	48
Getting Started with dutch CodePoems()*:.....	49
visioen	50
ode aan helena.....	51
herstelling.....	52
december	53
so[ro]res	54
in de geestestoestand der maranen	55
proper vers	56
g*dspel	57
brief	58
met isis de trein op.....	59
hamelinx meisjes.....	60
(advertentie).....	61
er de moed inhouden.....	62
staat van de unie	63
klimaatverandering voor eenden.....	64
het gezamenlijke falen	65
het verdelgen	66
ads door google	67
ongeluk voor twee personen	68
pech.....	69
de wortelwegen	70
en wij	71
verkiezingsuitslagen	72

bemomging alleboemals	73
RASTOPAAL.....	74
wij kunnen niet kunnen wij	75
vuur	76
dagen zonder schilderij	77
stress	78
laatste gedachten	79
tinkelwinkelding	80
het	81
het lijf van louter code	83
spilzucht	84
4 catastrofes met refrein	85
spinozistisch terpsitoneritueel	89
eender	90
u.....	91
wauvte.....	92
fluinte	93
sonnet #149 c.....	94
waan voos mis	96
een pad in het bos.....	97
silent revolutions.....	98
taaldwang.....	99
het onbestemde	100
tel tot el en doe de ka	101
determinisme	102
aankomst.....	103
maan.....	104
liedje voor morgen	105
einde van het zijn	106
De Geworpenheid	107
noten	110

Op dit werk is een
Creative Commons Licentie
van toepassing.

woord vooraf bij deze versie

Deze uitgave verzamelt in 2017 geredigeerde versies van teksten van lyrische aard die eerder raadpleegbaar waren via de URL <http://vilt.skynetblogs.be>. De teksten zijn opgenomen in nagenoeg chronologische volgorde van verschijning daar in de periode 2004-2007.

De teksten werden gegenereerd in een sinds 2004 lopend creatief onderzoek (de 'Praktijk van de Vrije Lyriek' zoals het later is gaan heten) naar lyriek als code en naar de mogelijkheid van algoritmisch gegenereerde lyriek. Dat onderzoek verloopt in het ruimere verband van het programma '**Neue Kathedrale des erotische Elends**' dat op 27-09-2004 werd geïnitieerd door de auteur.

Beide, het onderzoek en het ruimere verband, werden vanaf 2008 verdergezet via <http://vilt.wordpress.com> en via andere domeinen op internet en daarbuiten. Het onderzoek heeft geen einddoel.

Wat niet af is, kan niet worden ongedaan gemaakt.

dv, Drieslinter 8-12-2017

verval

Verspreiding van een woord verheldert
hoe de maan zich voelt, beschenen.

Verheerlijking verklaart jouw hand
in de mijne tussen je dijen. Langzaam,

langzaam nadert het moment,

traag, alsof de dagen nooit eindigen
en niemand andere woorden heeft

dan ik, jij en niet. Nadert. Het. Schuift. Al
gauw de hemel verveelt. Van volledig

het heelal plots enkel nog
de blauwe schijn.

Kom. Draag jouw rimpels uit.

Wijzig niets. Verdaag. Verval.

tralieliedje

alles

is

weg

is zo tragisch alles

is weg traag is de weg

is alles is tragisch tragisch

alles liep de weg traag is

alles de liedjes tralies tralalalies

de wegweg de tragisch de weg

die de vraag is

de maag is de tragisch de lied

is de weg weg is tragisch de man

is de mand is de heg is de weg

is zo tragisch is de way is

het hoge het wegen is de kar

op de wegen de tragisch

de man is de maan is de vraag

is alles zo tragisch zo alles is

de is de is de einder de is

alles de tragisch de weg

de is de alles de man is de

is de de

is de

de

de

de de de

weg

is

alles

dju klapt

boer
klapt
paard

paard klapt
boer klapt
klap klapt

a

kar

dju

rif

De blinde die het danst voor de ogen
ziet er wellicht nog de grap van in.

Wij meesmuilende wij de gelatenen wij
verdoen en vergeven onszelf al doende
zoals het een ruiterslijk toegeven is
van dit ik aan zijn ontbinding, van dit lijf
aan haar zucht, de lust die giert
in de zinnen om niet hier niet daar
niet *ergens* hoeven te zijn.

Zoals ook meewarig de zee en in afschuw
de horizon met een paar vogels getooid
zich aan ons onttrekt, het strand
en gans de globe afstormt om in stille
diepte sereen tot eindige bal
te *congeleren*,

zo valt de hand het grijpen af,
zo laat het oor de tonen onberoerd,
zo keert het oog zich in de kom,
zo snavelt zich de mond,
zo briest de neus de walmen af:

verweesd, ontdaan en onbezoldigd.

rot in de routine

Het fout gekleurde water klotst
o god de kade aan, frutselt
ingenieus gedraaide parafrasen
uit je oor alsof

- a) de mestvlieg plakt op je hand
- b) het koolmeesje schopt keet onder de stapelwolk
- c) het beddengoed kleeft tot ver boven de heupwieggrens

Verder het gras is niet fel genoeg
het sop niet snel genoeg
iets hangt

hing - onvoldoende - *knets* -
in de ruimte te bleken?

Met de *krabtang* links
aan de arm, rechts dan een
handigheidje spelt

m e c a n o l o d i a m a u r o

verdomme toch
kan je nu niet
en -

Het water klotst

klotst o god klotst het water
klotst de fout gekleurde kade aan.

badwaternimf

Wat slokt in het bad is het opgezogene
spuugzat, de angel verzweert
diep in de cervix. Hellebaard. Wat 'n vaart.

Snelste stijger na de *sterfafslag*
is heden de *weggoigeboorte*
(na de boodschap live vanop de *belt*):

Aansluitend op de triomftocht met klokkenspel
de eensgezinde verankering: de klaptong klakt, de

hoofddoek zakt. Ja het spartelt na!
Snel, wapper wind in haar blouse, teken
huid onder het strelen, veeg in hoogglans
de gom op het schouderblad, haar wacht-

kloppen bij allah eindigt hier bij het slot, nu

is volkomen haar
nakende streven, de zeef
van de druk is nog nat, leve de

steevast gele
roodomsterfde

badwaternimf ()

prangel

Je ligt er afgewonden bij, een draadje ik
klost dagelijks de aardkloot om
en om en aan het eind daarvan
daar spartel jij.

Je danst misschien of
iemand duikt je haren in
maar zelfs je arm heeft weet
van hoe het laken van

de schouder schuiven zal. Handen,
klam op de rand. Groeven
daar, een ferme kweek krasjes
alreeds in het huidbeeld, wachtend op

een lezing. Op je tong sterft
ingewikkeld woordbederf:
bubbels geribbelde babbelslijm,
kleefplooien van de prutprevelput
en peripathetisch¹ percolerende

prangel ()

dit

Je uiterlijk woelt en wolken innerlijk wolken
diep in het zwelwerk, de spieren van spanning
resoneren rijk, je speekselt beeldspraak
kristalhelder vanuit elke invalshoek.

De kamerplant bakent af, de klare wijn
consigneert, het vakgebied implodeert
in schichten waar je hand was, verzuchtte
lucht verduurt de witte vlammen in de kern
van ijlings nog verworvenheden. De taal
treft & het woord sluit. Het vlies

ruimte zit je strak, het net tijd omspant je
volledig, je huid uit zich bloot in een veld
bevrijdende wol. Je spat open
als het ultieme blikje
boomvruchtensap
ik.

Dit dan daalt de tuimeldraden in, dit kauwt
de poortplug fijn, dit zweigt grensverleggend
het splijtsap. Dit is de gulzige pluk
van het melismatisch *organum*, dit is de link trefwoord

die in *slow motion* gaande van trefwoord
naar trefwoord bij de link
trefwoord komt en ja jij

bent het, jij, volledig,

jouw niets was een fractie
van een nanoseconde lang
levensvatbaar
tussen de duim
en de afwezigheid
van de vinger

zichtbaar

dit ()

belofte

Zolang in deze sliertige weelde van as
het stof zich peristaltisch nog een weg
blijft banen, de huidafval zich duister
bij de *golvenhemel* voegen blijft, zolang

de nijd met nijd beteugeld is, zoals in de serre
veilig ook de stampers te reikhalzen staan
in het rot, de zwoele stank van het exces,
zolang ik mij viraal in haar verspreiden mag

mijn dag lotsverbonden door haar oker weven,
ik de week bij haar letters afklok, het jaar
nauwgezet de woordrekken in orden, zolang

zal ik u trouw zijn, honds & absoluut. Zo nu
mijn blik haar glans afglijdt, zo tast uw hand
om niet de bladen af naar sporen van verraad.

zolang

Zolang u dat wilt, zolang u de licentie maar niet aanpast,
zolang u een jachtverlof heeft, zolang u de links naar onze site
niet verwijdert, zolang u maar het originele archief niet aanpast,
zolang u geen geschreven bevestiging van ons ontvangen heeft,
zolang u onze artikelen niet in hun geheel overneemt
zolang u abonnee bent, zolang kan u nog steeds hoger beroep instellen, zolang kan u nog uw vlucht
reserveren en kan u nog meedoen aan de online tombola voor toegangstickets.

Zolang u niet de hele stamboom overneemt,
zolang u staat ingeschreven, zolang u in orde bent met uw bijdragen,
zolang u de woning niet verkoopt, zolang u nog bloedverlies
of afscheiding heeft, zolang u actief deelnemer bent,
zolang u de zware studiekost draagt, zolang u bezig bent
met de installatie van het geheugen en het toegangsklepje
van de computer geopend is, zolang u in de woning woont,
zolang u bij ons verblijft, zolang u betaalt, zolang kan u nog
uw oude en uw nieuwe e-mailadressen gebruiken,
zolang kan u nog genieten van één massage naar keuze en
kan u nog steeds de brief aangetekend opsturen.

Zolang u zich houdt aan de nationale en internationale wetgeving,
Zolang u geen personeel in dienst heeft, zolang u in de WW loopt,
zolang u volledig arbeidsongeschikt bent.

het lijden het lijden de dood

het lijden het lijden de dood o de dood het zwerven het zwerven de reis o de reis de aarde de wereld de zee o de zee het wezen het wezen de vrucht o de vrucht herhaal nu met mij het lijden het lijden de dood de dood het zwerven het zwerven de reis de reis de wereld de aarde de zee de zee het wezen het wezen de vrucht de vrucht genadig zijt gij, herhaal dus met mij het lijden het lijden de dood de dood het zwerven het zwerven de reis de reis de aarde de wereld de zee de zee het wezen het wezen de vrucht de vrucht *haark* mij het wezen, *haark* mij de lotto, *haark* mij het zwerven, *haark* mij het lijden uw dood is de vrucht van mijn reizen uw zee zwerkt het wezen de kracht van uw *haark* is nabij uw rekening is de abrikoos uw auto is de amandel uw huis is het appeltje uw fiets is de cashewnoot uw benen de da dadels uw heimwee de hazelnoot uw hunkeren de kokos uw lust de kokos (geraspt) uw lijden de krenten uw zeeman de pistachenoten uw breien de pruimen uw steunen de rozijnen uw krijsen de tuttifrutti uw vijgen de vijgen uw walnoten kraken de code inzonderheid het gedownloade lijden de vlekkenkoe de stamper de meeldraad het wezen de schijndracht de aarde de stoelgang het kraken het lederen virus het zwerk der zweepen het sissende lijden de misser de dood de vrucht en haar pit de moeder en haar grasmaaier het blanke de eerroof de zonde de geit de krampen het balen het koren de gaffel de worpen de hemelen de dienstencheck de kracht de auto uw handelen de fiets op de markt uw hals is het bloemstuk uw schouders de bladen mijn klim is het plukken van dood uit uw vacht het lijden het lijden de dood o de dood het zwerven het zwerven de reis o de reis de aarde de aarde de zee o de zee het wezen het wezen de vrucht o de vrucht uw dochters gulpen de massa de massa klettert op daken de daken vertalen het ritme het ritme verhakkelt, de haak haakt uw stem en het woord is ontwaken want uw wakende honden zijn wij die u baren het verlies van uw handen de afvalligheid van uw gewrichten de loslippigheid van uw huid het korset om uw vetten het kluwen van uw gemoedsrust het afschilferen van uw kin het lijden het lijden de dood o de dood het zwerven het zwerven het zweefrek is evenwel enkel op aanvraag verkrijgbaar de deurlijst in kleuren goud brons en vermiljoen inclusief verzendkosten met enkele magnolia's het lijden het lijden de dood o de dood

bidprentje

Kalm, een lichaam in rust.

Haar arm glijdt het water in, ze glimlacht. Er nadert een truck, de truck stopt, een man stapt uit. Hij is vrolijk, zo lijkt het wel. Hij doet vijf stappen in haar richting, draait de linkerhand hoog de lucht in, alsof hij in de wolken een gloeilamp aandraait.

Dan ploft hij het gras in.

traject dessel – westerlo

de boeretang dreamcatcher

buderus cash fresh

leveringen jumbo

10 geel sint-dyphna

belsec fin@s

taxandria record

hooibeekhoeve atl

sas zeven jetair-center

spoorvorming frituur 't vlinderke

dewez speciale condities

elma cevo bouwmarkt

oevel te huur

massale fietsenverkoop

moda mari's schoenen

frisse hengst te koop

4bikes luxe hand car

wash westerlo

(vlaanderen's totaaltekst opgeslagen op een handheld 10-07-2006²)

vlaanderen

vlaanderen kijkgat vlaanderen baanwinkel
vlaanderen dorpskern vlaanderen putkapel
vlaanderen muisklem vlaanderen kerstmis
vlaanderen koevoet vlaanderen pakkans
vlaanderen voetmat vlaanderen kuisdag
vlaanderen kinderbijslagverhoging
vlaanderen stadswijkrenovatie
vlaanderen eurovisiesongfestivalsubsidieringspolitiek
vlaanderen de lifestyle vlaanderen de voetbal
vlaanderen de koers vlaanderen garage dewez speciale condities
elma cevo bouwmarkt geluidsoverlast oevel te huur

vlaanderen voor vlamingen het kijkgat vlaams de nijd vlaams 4bikes
luke hand car vlaams de baanwinkel vlaams de massale
fietsenverkoop vlaams putkapel vlaams zangtalent de vlaamse dorpskern
met vlaamse modamari's schoenen de vlaamse kerstmis
met frisse hengst te koop de vlaamse taverne wash
westerlo de vlaamse pakkans de vlaamse kinderbijslagverhoging
de vlaamse stadswijkrenovatie de o toch vlaamse
zo kuisdag o zo koers o zo voetbal o zo media o zo
vlaanderen

o sjoemelend travakkend sjokkelend vlaanderen zo ik

in u rij, zo ik u oprij, zo ik u plat rij, zo
ik u weekend na weekend
krachtig in mijn 4x4 pak

gij o gij vlaanderen gij
zijt veerkrachtig gij
rijst proper en vlaams als een sjoeke
achter mij voor mij onder mij rond mij

met volle
goesting ja goesting

o gij
kleine
vlaamse
witte
kop

glanzend
land
van
o
z
o

CCT

(NL tekstlijffe van het Corpore Chiastico Tournante – een vraagstelling)

arm arm
wuihandje wuift je handje wuif

slik

pr mondje (lip)

mondje (lip) uil

slik

hebben krijgen hebben

grollen krabben soezen

soezen krabben grollen

krijgen hebben krijgen

vuurbloemen

bloem

knop

bloem

bloemenvuur

beenslag

slagbeen

pot

boom

pot voet

been teentje

draai

→

pijnappelblues

Stadsasfalt dat vijverplast in volle julizon.
Renée heft zich op de trappers, strijkt
het van cochenille-eitjes gewonnen rood
van haar rokje als doorslagje tussen

het bezweette oker van haar billen en
de zwartlederen Royal Seat (met
pneumatische vering). De wind vingert
een lusje stilte in het stadsverkeer.

Er wordt aan knevels gewrongen, er heerst
nagelbijterij, haaruittrek, krabzucht. Een
machtig bruisen golft door blauwe meren.

Met mijn linkervoet schiet ik van de trappers af,
mijn kletterkreet klikt schriel in het fietskader. *Oei*
lees ik nog de vruchten van haar lippen af.

ik schreef u af

Zoals u zich als van de eigen kromming de uitstulping, als
bij uitspraak het gezegde verwerpende en van de woorden
weerspanning *on-los*, als node eraan geklonken,
met weerzin in éénzelfde gelijkmatigheid veruitwendigt

van de reeds voltooide frase
en u zichzelf daarvan gretig als slotsom
de initiële drijfkracht verschaft,

zo murw ik mij de diepten uit,
zo bind ik schicht aan donderslag,
zo koppel ik de unisone galm van de aanslag
aan de schijnbare scheiding der stemmen,
die van een fugatisch verloop tot een rafelige
verstrengeling, een plenzende afloop
van knevels de aanvang beknotten, tot garen
doen verworden, tot schaduw verduren.

Ik schreef u af in mij, als lichaam
zij in mij ter opspanning uit de mal
gedrukt en met smeltmetaal ingegoten
opdat ik u aanroepen kon,

in wild gespin verzinnelijken kan,
met rauwe klank beklimmen kan,
of tijdelijk bv. gedurende dit tedere verval,

een weldaad,

het algehele gebrek
aan geweld oog in oog
met de haat. Reik

mij dus uw hals
opdat ik met
dorst ons vuur

weer voeden
kan.

oplossing

snij-
den

plooien vullen vullen plooien
vullen

snijden

snijden

snijden
vullen
vullen
vullen

scheren
plastificeren
gaatje boren
pomp aansluiten

zuigen.

zijn en pijn

I

Als je met jouw teen, jouw grote
Teen, tegen een uitstekend Randje
van de Badkamertegels in de Bad-

Kamer stoot, waar

Zich het vollopende
Bad bevindt, dan is er,

mijn Liefste, geen
hoger- of achterliggende
Tegel achter of vóór

die Tegel waartegen jij je de Teen
stootte en evenmin kan er ooit nog Ergens

een Teen de jouwe genoemd worden die zich
aan het stoten nog onttrekken kan.

II

De Teen is met de Tegel

Tegelijk

het Zijn van uw Stoten,
het gestoten Zijn.
en als Zijnde het Stoten.

De Illusie evenwel van zelfs
dit louter immanent gedachte Zijn
Stort in bij de pijn van het Stoten

zelf. Waar er eerst
nog Teen, Tegel en daarin op distincte
Wijze van een verglijdende Situatie sprake
kon zijn (een 'Status'),

is er nu enkel nog het

Nu

Van de pijn

("Wat ben je aan het doen, Dirk?").

III

In het Zijn hebben we dus
niets anders
dan de Pijn. Er is

Daar hoegenaamd geen Plaats
voor het leggen van een Knoop

in een zakdoek en de Talige Vloek
is als Pleister

meer Ont-echting dan Hechting
en komt sowieso veel te lang
na de Pijn en doet daarom
te kort aan de

Pijn.

IV

Gelukkig maar,
godverdomme.

fonderie ontmossen

Kessel-Lo 12-09-06 7:11 - 7:49³

fonderie ontmossen
van daken oog in oog
met de wereld zone

martens palm kriek
belgacom tv daktimmer
schoonmaakbedrijf jupiler

begravenissen interfood
broodjes verse soep
new wash elektro vadeca

groep 4 te koop te huur
actie hp 17' 125€ bru
16 p grove heli toucan

de volgende halte is
tienen infinite thought

champion gym smiles

Kessel-Lo 12-09-06 17:11 - 17:30

champion gym smiles
ontwikkel foto's hospitalia
uitgang centrum leuven

hush puppies de blauwput
snel press erasmus exchange
new wash fog machine nacht

winkel abdul specialiteit dilan
een dure maand polaroid afgeven
& ophalen kriek dag & nacht

leven is vast willen houden
secundair onderwijs oog in
oog hello uw huis verhuren

wijzen is onbeleefd

I

De melodie van het vingertje

*het wijsje
staat hier
en hier staande
is het wijsje
voorbij*

blijft hangen, bleef
in de beroerde lucht,
van klank ontdaan
als klank getekend
staan

in het park waar men
eertijds ook mensen
bejubelde (vormen voltrok,
gebaren bevestigde, zeeën
bezwoer) netjes binnen
de worm van het beleefde.

II

*het vormenwiel draait
het vormenwiel draait
het vormenwiel draait
het vormenwiel draait
het vormenwiel draait
het vormenwiel draait*

(aldus is de zangknaap
op de aanmaak van karteltjes
aan de rand van het bestaande

ingesteld)

en ook al blijft de stand mens-materie
een louter muzikale achterstand

bij het al dat binnen
de mogelijkheden ligt,

een gebrek

vergeleken bij het volle
van het ware

een gebrek

en van alle tijden
het meedogenloze cijfer

het ontbreken,
het beruchte verschroeiende,
het maximale toerental
benaderende het - o

III

Zo is de gehele fluittonenkunst
niet minder bepaald door het al
dan niet opduiken van

het vormenwiel draait niet

in dat beleefde wormgat, buitentijds
bekeken, een visie

die zich als het ware
in het bekijken voltrekt,

terwijl de klank zich
daar hoegenaamd
geen fluit van aantrekt

en zich tot ver
buiten het gat
door minder éénkennige

wezens ter eigen
welklank verder
laat nawijzen

(het soort buitenissigheden,
met andere woorden,
dat correlaties onderkent
tussen soort-ontbindende
gebeurtenissen).

kunstberg

De mens is massa
en de mens Massa heeft massa, massa bulkt uit
en de massa is er

en
er vormt zich

In het klankloze wemelen der te water gelaten woorden
wier plaatsen niet te onderscheiden zijn van wat
er plaatsvindt, daar, bijvoorbeeld, waar

her en der een maagd in heilig oliesel draaft/drijft
Apollo driemaal daags op Daphne jaagt/zwoegt
en/of enkele nette heren een *Wahnseeconclaaf* beleggen

er vormt zich

onder het getal clubleden die niet anders kunnen dan hun
blik aan het rokje nieten, zo vanonder de franjes de rafeltjes schuins omhoog – *l'union
fait la force*- rondfladderend
richting het als stippellijn op ruitjespapier
uitgedachte kutje -,

d.m.v. de geïmporteerde klasse **Jean Delville**,

die op '**Les Tresors de Satan**'
de Brusselse Blubber, het Geil
van de Koloniale Macht op Haar
Hoogtepunt uit de tubes knijpt en
in niet-reproduceerbare tinten
geel-goud-oranje als ware de
Belgische Vlag met de vlakke hand
Vol op haar Streep pakt-,

van de massa in de massa Mens
het oog, en het oog
is er en zie:

daar is de mens.

mijn werk

Een dode klomp lood
die door de rotte draden
van een zakdoek zakt.

onmacht

ik zou niet, dan zou
dit lichaam niet, dan zou ik u gelegen zijn
in de hand als een gepofte kastanje
en het zou uw hand genegen zijn

terwijl

het zich bij ons ontwikkelt: wij
hebben het woord, het valt ons als plomb maar we
hebben het en we dienen het te verhangen

terwijl

het hier de dag uitloopt en te zingen
terwijl het snikkend de spreeuwen voor zich uit
jaagt om de vergeten kerselaar in één ruk
van alle vrucht te stropen,

terwijl

het oxiderende afbladdert, beverig knikt
en instuikt terwijl dit zo is

als het zo is dat alles ook

hetzelfde ding is
dat in uw vinger krampt terwijl
u het wrijven puur op snelheid
laat komen,

zo

dit alles hoever het ook reikt
u belet om van uw sterven nu al
op gepaste wijze te genieten of
te midden van hen waaraan u als u ontvalt
de hoogst schrikbarende nagalm in te zetten,

nee, dan zou ik niet, oh nee,
dan kan ik niet:

la coupole

wie, zegt ze, een blonde gids⁴
met graniet in de stem,
en te onpas de hand

knoopt, vingert
het touw al om tot het
vlezige woord lus, je lip
is van hout en stut het,
je huid is een galg
in de mijngang. Zie:

*een machtig opfladderen van vogelzwermen
bij de raketlancering alsof zoveel
doelgerichtheid
op natuurlijke wijze*

*gevierd moet worden, een
hoogmis van technologisch gefezel
zoekt door de lucht, langs ontvangerszijde
vrij plomp (vind ik) vertaald:*

*“Dit is mijn vallen, u
bent mijn volk” vóór het zoals
bij mensenjeuk*

*met haar krabvingertje moeder aarde
onder de wijkende massa het marktplein
per abuis openhaalt, en daar,*

de droom eindigt daar, zegt het bezwerende
vingertje en je neemt een toeristiek lachje
in de mond om de walm te verjagen en er
klikt wat in je houding. Wie, vraag je,

alsof je niet alles
al eens eerder las
in de roman
die je was,

is niet medeplichtig? Ja

le pneu michelin a vaincu le rail

*in de mens is de sleuf mens
van de mens door de draaiing
van het vormenwiel afgeschroefd.*

De verbanden ik
ontsporen het land in, de aders wij
de ruimte, het woord klettert overal
de klippen af, het krijt maar wat,
de taal zelf verkettert het elfje
dat tussen twee frames gevangen
bij de goden te trillen staat,

stond, van *haars eigen schoonheid*
weg oscilleert. Haar lijfje dat
te pletter spat. De bruid, liefste,

dient zorgvuldig uit de maagd
gepeld, zorg maar dat het wit niet
scheurt met al dat glas, moet er
overigens niet geboend, gestreken
worden, kan het wel zo het kader in,
komen er niet ergens weer van die
rozige wolkjes vrij? Zelfs? We zullen

zullen we niet, we zouden ons toch
het gezeten zijn laten welgevallen
ik koning afwisselend koningin jij
terwijl het ons her en der een paar
naakten doorvalt en de hele
hermafrodiete afwikkeling, kom

frommel het maar
weer op:

poes d' arrière

(bij enkele foto's van Lord Edward Linley Swinbourne)

I

Achter het gordijn schuilt de schoft

De schoft merkt op:

- de stoel staat scheef
- het linkerbeen sleept
- het strikje glijdt langzaam van de paardenstaart

Jahweh antwoordt:

voor het oog van de naald
wordt er steevast krampachtig met
de billen genepen.

De dame die van wanten weet,
neemt twee vingers, dipt ze diep
in de pot boenwas die een dame is
die van wanten weet en zij strijkt zich
op de tafel open en glad
en zij boent de tafel op
en

*Kijk, zingt ze, ik ben mals ik
ben mauve ik is Maude
de printplaatspiegelfraude
als prinses ietwat verdikt*

*Ik ben een moi à l'arrière
een ik uit een blik
gorstj van bij Vic
spek van bij den toereg*

*Bij ons in de club
zijn de liedjes gedubd
donkergroen en droefpurper
van de brunch tot de lunch
is de punch altijd super.*

II

Bij de nachtlamp ligt de ene hand verschaald, bij tepels
misschien te friemelen de andere, of speelt
er ergens nog een derde Kwartetje
of Kruisweg?

*Ach Franz, wie redt er nog
Heden de Kunst?*

niks is nog echt echt Alles

Houdt mijn hand op, dan is het
ophouden geblazen,

*noli me tangere
me moe aptoe*

die rots niet, mijn vel
niet pas op of ik blaf immers sluiten

doet het toch niet want voor elke y element van mij
heb je een bijkomend afdankertje nodig,

*een flikk'eren, puntig geel dat de bibbersidderaal
boven 't diep-werk'lijke paars uit tilt, dit nee
dit nee nee: dát soort grens dat in de wereldnevel*

*twinkelt
twinkelt
twinkelt.*

Wanneer de rekken op eigen houtje aan het
inzetten der blikken perzik beginnen,

dan is het tijd, dan, wel, ziet, dat
daar hé, zoiets dat
krijgt geen mens nog getekend (schuif 's wat op):

het monstrem streept zich in, het
sluip in je ogen hoe hard je die ook
uitwrijft, tot je plots zegt
zeg, zeg je, heb je het ook al gemerkt niks

is nog echt echt Alles
is van mars-plastic

*(gelukkig staan daar nog de vele handjes
te zwaaien met hun aarspoëtica).*

radicaliseren

Passie is een enkelinge, ze strompelt
als vergeet-mij-nietje uit de keuken,
verspreidt het woord vanuit de Naad en is
het eens met het vuil onder de tegels, zwiert

de N van haar *set* bij een bos uit de kleren,
sleutelt aan rozen, weet dat het een roos is, roos
is, roos op, roos af, *die roos*, vezel per vezel, één
bloemblad per bloedbad, één ramspoed per stengel

of ze slaapt of ze verzint zich bij elke *zap*
een beter einde of weigert zuurzoet het amen
tot in de oneindigheid, omarmt peripathetisch

de knieën van de Dondergod, ombeeft en ombibbert
met uitwaaierende haren, met haar snikkende
lakstemmetje *O al die dagen, Heer, dat ik neigde naar U.*

besmet sonnet

Zich een frisse duim halende, de Held *Aspergis* -
in de constructie-activiteit zijn enkel
potentieel oneindige verzamelingen gegeven - duikt
uit de Indische oceaan reusachtige infusoriën op:

parfoit il neige des roros dans sa coeur.

Als je eraan trekken wil, dan moet je
het er helemaal uittrekken, anders schiet het
veel misbaar veroorzakend terug op de

*No matter what, or when, G. will make you puke
("ik walg van dat Wezen, tot mijn Ik verkleind")
weet dus dat men beter de Heer
met ledige magen tegemoet kan treden*

naakte huid? 6 MNO, 2 ABC,
2 ABC, 5 JKL , 8 TUV,3 DEF
4 GHI , 8 TUV, 4 GHI, 3 DEF,

Sony Ericsson Proximus 4 x
digital zoom VGA 4,1 mm 1:2.8
Druk op * en Vrijgeven om de

het snotjoch g*d

wij uw steden ingelokt ja wij die wij zijn:
de spotziekte met haar vrieskou grijnst ons aan,
de pneumatische hechting niet onze handen
aan het asfalt wijl de oorlappen op de lellen

opwippen en de order *gedwongen flatlandinlijving*
de blauwe armpjes in een stalen vat brak water steekt;
wij zijn die wij zijn: de mouw die ons klef omvouwt
wjl de in troostmist rijzende *zakzon*⁵ de laatste

boomgezangen leegvreet, wjl een stijgzworm
lichtlentielen nog vrij is, zo mei is, zo gorterblij
ontketent ons kermen het ronduit betekenisloze

als een zich een sperlip lachende kweekpatrijs
o mens zo speekselt g*d nog kom toch hier
dan kus ik je een lusje liefde op je tong.

de koorzangen ik

Het werkpaard recht de rug. Het werkpaard spreekt:
"Gunt mij het recht, het slecht, het oud, het all-gemeen,
het onbemorst gebruijck van wat ghij hebt gesproken"

De stal knort en draait zich om in haar stal
morst wat mest op het stro en de hoop
druppelt een fijn straaltje geel in het gele
spaarlampenlicht.

Het licht loopt uit, het herfst alom en het
baalt om het beest dat staande
door talloze teken bebeten
zelfvoldaan toch dreigt
om te vallen, zelfs en kaatst

zich langs teil en plas de donkerbruine
ogen in van de bevallige roskamster, het gouden
meisje *Chicklitzdochter*:

heur gedachten trillen hoekig in wat rag,
heur lijfjeslijn staat haarfijn afgetekend
in de wijds gapende dakramen velux
met daarin ook de maansverschuivingen dell
boven de slome rivieren ikea ...

O, wat een ongein, o wat een vre-
se-lij-ke janboel.

Want ja hoor daar gaat ook het Koor
af

(zo:):

zeis

De dubbele zeis scharniert
hoog op het uiterste punt A,
hoog op het uiterste punt B,
en zet aan beide zijden simultaan
het naderen in. De tijd
loopt vanaf nu af
naar nu.

De naderende bladen
scherpen met snerpen
het moment aan, het naakte
van de nu onafwendbare onthoofding:
o vrije spilzucht, o stille
drijf-as dood
erin.

De weidse glans
der zeisbladen, hun scherp-te
is ongezien in dit land, zo verzekerde
ons de afschermige commentaarstem.
Ik, die geen oog heb daarin -
geen glans is mij
eigen.

Mijn zijn is een hals, zacht
uitslakkende vanonder
het masker. Aan de sfeer dragen bij
het suizen der bladen, de kijkers
met hun droog verdriet, de brok ervan
geborgen in
de keel.

Het al is nu danig
de maat kwijt, te vuil is de toekomst
te af is het falen, ontelbaar de deling
van schuld: *vi in astri eterni,*
la melodie d' une tout autre chose
niet hier, knippert ze,

zeis());

tijdrupsje niet genoeg

Beweeg nu effen niet, ik neem mij voor jou te onthouden

Laat ons het simpel houden:

er is een lijn met x er op en dat is U, zo ook de Zij-lijn y en ergens dan ben ik een vector, een buitenlijns product, de ruimte xyz, een stelsel afgescheiden van maar wel bepaald door U en haar;

het oogpunt is *ikzegmaarwat* een waterdraagzak, in dit land een niemandswoord, het meetbare *chiffre* in je brein is dan vermoedelijk een kwantiteit in kilowatt over kwalitatief wat er naast het prille ochtenduur op de frigodeur is *gepaste*, de ritornelle *'is dat de mist wel die in of op de koplamp zo herfstig doet?'*⁶

(iets is schaduw alleszins zoals die lichtschijs daar blauwt bij het spinnenweb zo slaafs met uitgelijnde druppels het beeld invallend, ik denk het is misschien uw uitgetelde condensatiedrang, de dorst Onstuitbaar naar lippen maar hoe poëtisch u het ook leest, toch volkomen berekenbaar, dat veelarmig meervoudige, al dan niet gefingeerde gehunker met daarop de dubbelzijdige uitzonderingsregel, het ...

... //stilzitten hè

Straatgevecht ontwapenend als dusdanig, de kaalslag qua kaalslag streng veroordelend, het Falen in faling ter latere lering op zichzelf betrokken, ach & of het echt is dan wel fictie doet er helemaal niet toe want, wacht:)

wat hebben we tot dusver? De registratie van de set verwekt het zijn van de set, herhaling is sowieso uitgesloten, niet uw grootte telt maar hoe zij zich tot u verhoudt & wat in u niet korter is verrat dat lengt niet meer dan secundair bij haar aan waar u sowieso *naast* kijkt,

want, anders:

anders was het in beiden ter beider wezen net lang genoeg want het verduidelijkt: als u zichzelf ziet, ziet u, dan hebt u haar niet gezien.

En jij dan, godverdomme!

kootpoems

voorbeeld van een kootpoem:

Schepping schepping nieuwe Schepping

moeder rommelt het moeder in de buik van moeder
tot het schiften gaat & het gerommel
volmondig uit de moeder
braakt

braakt
moeder met een ei erbij
de schaal gelabeld moeder-ei
moeder roept er dan een moeder-roeper

we hebben er een moeder bij

ActionScript 2.0 versie van het voorbeeld:

*//veronderstelt de klasse inPutField, een tekstinput veld met een
onChange listener en een output-klasse callMother*

```
Class creation (Number limit){  
  
    this.mother= new Array();  
    this.callM=new callMother();  
    this.limit=limit;  
    var output:String;  
    this.vag=new inPutField();  
    this.vomit=new function(){  
        for (i=0;i<limit; i++){  
            this._parent["mother"+i]= new creation  
(this.mother[i].length);  
            output+=this.mother[i];  
        }  
    this.vag.onChange=new function(){  
        var pos:Number=this.mother.length+1;  
        if(pos<this.limit){  
            this.mother.push(this.vag.text);  
        }else{  
            vomit();  
        }  
    }  
  
    this.callM.call(output);  
}
```


Getting Started with dutch CodePoems()*:

- learn Dutch or get hold of a Dutch speaking person
- learn the basics of a programming language, e.g. Java, Php, Python,...
- start codePoeming (spreek uit *kootpoeming* met de *oe* van *poebeer*), i.e.
 - translate a piece of existing code (the codePoem purist insist it needs to be working code) into Dutch,
 - use something funny or striking to translate the frequently occurring functional bits like () or ; .
 - In codePoem codeSlams use of strong and/or obscene language is common practice.

All this of course is well beneath the horizon of the Advanced Metaphysical CodePoemer, a Class on its own, who would prefer working the other way around, trying to find working code for the incidental verse he wrote.

*spreek uit *kootpoems*

visioen

Vlucht. Vloek. Het *kreffelt* als met kruiptangen
in ritselfrequentie over het plaveisel.

Dit aardgat uit, een eendere baan
volgde het aartsvettig egale wegdek.

De handjes trillen roze en de neus wijst
onbegaanbare luchten aan. Lijkt.

Wereldbarst. Vleeslappen raspen
het reeds met bot geplette vlak tot lijn.

ode aan helena

heer slibber-gladde strengen haar
de oogopslag in / de inval op het oog
uit, de wilde weidse blik wild

op het bordeel van de hoop;
op de stoeprand van de beleving;
in het met kunst bemetselde portaal der banale tastbaarheden;

de rode gloed van haar welwillende lichaam
de amstel in;
de seine in;
de [*mijnRivier*] in;

op de kleffe deurmat van de dood;
in de ros-fluwelen gaanderijen van het niet;

met het rozige jurkje aan;
met de huid in de split waarin de blik verzuipt;
met de tere hals glanzende in de schittering van het ontblote metaal;
bij het vastrijden van de verzen in de verstarde fonemen;

zij, retroactieve besmetting in het poly-isotopisch dynamisch-allegorisch semantisch veld van onze
datastromen:

o input Helena, o
out.print (Helena), *unparsed* en leunend

tegen een stapeltje gesubsidieerde Zwerm,
30% afgeprijsd al, o mond
die zich aan monden in mijn
mond mondeling viraal
verslind en slinkt en slikt

en verder slinkt
en in het eigen verdwijnen
glipt tot ze
mij lipt, louter

ik();

herstelling

dag hruimte goergho is het guoarg lijf van de tijd ars rgh, de tijd de tijd
is de agha eouhg arhg ziel van de hr uimte ruimte de ruimte is de ziel
van het zlijf de trijd is het uruimte urui van de urizile, **ach jongens toch:**

"Hier, in mijn contemplatieve subjectiviteit, snakkend O
naar de satanisch-erotische extase, gekonfijt enigszins,
geconfronteerd met de purperen afgrond van het niets en
de wil tot macht als bloed en zenuw, zonnevlecht en hersenpan,
'hart' en 'kop', mond en oog, links en rechts, en en en staan allen
in diezelfde verhouding: men scheidde maar elk van die leden
ein bitschen weinig **und in all the colours of all the flags of**
all the king's consulates en heel het zaakje stort in, de wereld vermorzeld O
kosmogonisch madame der hruimte **Gourgaud** u is vi o lait"

bon, passons:

bonanza bonanza bonanza erga doen ian ki da noen
wiela sleufk ni an krampaaachiachia tigi zgzwgnen vogelas
bloemen verwelken brt kt eetk eth ago mult´arma viruma tenebree pos
19´21´´ 1496 OL scrtch 40m dwn

dieper in de grond
te kus, te koop Di28 8u40 en het drijft ook
de lucht weg die drijft tussen het voorwerpen het oohg

men schiede nem kel di vis au lait
ai transklang ima vostiki
Krassen in wat was
van Maele (pMael - 90°)

burlala burlaa

burlala burlala burlala

burlala burlala burlala

burlala burlala burlala

burlala burlaa

*Marcel, de wasmachine is gemaakt (d´r zat
'n plastic frietvorkske in de filter)!*

december

De dag klapt open.

Het donker druipt uit de huizen.

De dag klapt weer toe.

so[ro]res

zusters lieve zusters wees toch

- a) lieve zusters
- b) f* (*sorry*) mild voor ons

immers

zoals het mondje thuis glinstert, zo ook de opdrachtenlijst:

- kinders → aborteren;
- stoelpootjes → afzagen
- letters → uitgommen
- ...

G*d's hanghandje bedient de triangel

slaafs naar de partituur:

Kajiet (kajiet)

(Kajiet) kajiet

Kajiet (kajiet)

(bombom) ting

Kajiet (kajiet)

(Kajiet) kajiet

Kajiet (kajiet)

(bombom) tang

[allen]

hoe erger de feiten hoe dieper
de oorzaak hoe dieper de
oorzaak hoe dwingender
de reden hoe dwingender
de reden hoe groter de
brand hoe groter de brand
hoe mooier de ogen hoe
mooier de ogen hoe
Mulder⁷ het zand.

in de geestestoestand der maranen

door dwang gewend wat men belijdt te
ontveinzen, tegen de *ascamot* van
de *parnassim*, op straffe van *herem*, in
weerwil der edicten der *mahamad*

naar de letter van de
Kroon der Wet,
zo kus ik jou:

net boven je lip
net boven je lip
waar het splitst
waar de engel jou kuste, waar
ook jouw ik jou in het leven kuste
een lijn die aan je lichaam aanbeldt, rust op
een lijn die aan je adem idem is, adem ook

zo splitsten de bronnen (kom, we moeten nog
uitputtende de bronnen
door middel van de bronnen)

onze strijd is rechtvaardig;

de suiker van Henri die in het zoete,
in zijn zwarte wording onaangeroerd blijft,
terwijl de wolken aan de einder
spontaan de letters F I N vormen?

kom, laat ons de lijsten opstellen
wij zullen de lijsten opstellen
de lijsten zijn opgesteld

(Blijf Kalm in de Heer die Licht is en de Dagen)

proper vers

In het boek Huis
in de deur Blad
op de vloer Vloer

op de foto Schim
in de schim Vlees:
het Schuimmeisje.

Schuim in
de emmer
Emmer.

g*dspel

De uitvaart van de bakvis g*d bewoog menigeen tot argentaantranen. Toen die de grond raakten,

zag dat er niet uit, dus moest er weer van voor af aan.

brief

Sinterklaas
Pientere baas,
Grootimporteur met de Grijpstaf
Megasjoemelaar met de Mij-mijter
Witwasser van Winst in Hong-Kong
Zwengelaar aan de Zwengel
van de Chinese vleesmaal:

Laat het goed stinken vannacht
in mijn schoen enjo ik beloof
dat ik als ik groot ben
nog beter

hoger sneller heviger
mijn oppermeester best
en meer euro's voor U
aan mijn betere
kinders op

zal doen.

met isis de trein op

Bij het zich tijdelijk wegcijferende slingeren der intensiteiten
kwakt de hylomorfe fluim landschap mij het spiegelraam op.
In onderscheid ik ontwar het ingewikkeld zijn der lijnen:
beeld van het beeld dat ik u aanstamp, *hic et nunc*. De krullen.

Kent het geen vorm of mal waaruit winst sectorieel sippelen kan, zo is
er geen hand die lippen dermate labiel in die wolk kan strepen. Jij.
Toch is zoekgeraakt onderweegs onze verstandhouding. Gelieve dus
deze brief te willen aanvaarden, de opdeling. Het middenrif mij

is bevroren, adem stokt en in stuikt het, maar hort niet mijn ros
dat in knieval zich de hoorn rooskneusde, krab niet pandorisch open bv.
het vat van die arabeske, de martelaarsdood verheerlijkende larie:
U is U al - O gij op driften en zeebaren gewonnen landscylla - het

hoogst besmettelijke oker aards uitgestald en gebonden is U
in uw al te bonte wrong, en 't lokkend afzakken der schouderstof
is ons een bruistablet in onze navels, maar dat uitslaan der spirituele
winden niet, gatwalmend uit het kader dier zwarte vestomslag, niet

die knettergeile hamzuchtige tupperwaren tantes, niet dat zich radeloos
opfikken in g*d, verdomme. Asjeblief è. Het fragmentarische is tijdig weg
zo het bij zichzelf in gebreke blijft, het schattige teveel ook helaas
dat mij eigen is, en de zin die van pinguïns schuifelend op het ijs is,

maar van pinguïns niettemin. De te korte pootjes koud gehouden. Daar
dan te klapwieken de zon staat met verstrekkende vleugels. Icarus ik.

hamelinx meisjes

Dan, u zegt het: glij met mij. Het rietveld in,
de verhouding nog van tel, de afstand
ruimtelijk onbelangrijk, de glijmaat Perzisch
in stadia een parasang, en wanneer aanvangt

zo'n glijzang, bij voorbaat zij blijft duren
tot baksteen pulvert, stad ploft, aarde verpietert
op aarde en pas wanneer de hemelen met een zuchtje
tot doktershoutje in peuterkelen transfigureren,

zal zij zich bij de eigen zon te rotten
(laven / laten / leggen, *hoe bolt het, Leopold?*) **wijl**
de ene hemel eerst toch zich Faveresk ophemelde
eventjes nog en dan ook hij Ledaloos op af springt. Niets

er was en daardoor alles 's zondags terug
aangefloept de kijkcijfers terwille. Mot. Doef.
Huis klinke, ruise dood of zwaar metaal,
garagerotsen en rollend uitschot moge ons

het oor in- en uitglanzen: ook goed. *Komt,
Zuigeling, het wekeinde nieuwe Wekeinde
staat weer moederneukend voor de deur.*

(advertentie)

Een aanbeveling van de anonieme netmedewerker :	
1	Het beste wat er is, is potgrond. Daarin hout vlamt ons
2	De van begeerte reeds waterige ogen in: onder zwarte
3	Vetaarde het nepgoud ter Gulden Vlies vertakseld
4	Is & steriel gebrand waarna selectief met leven
5	heringericht. Potgrond planten zoals Simsen doet lusten
6	ter kweek. Potgrond wakkert enten ter wortel, potgrond
7	houdt verwaarloosd de vetplant in leven: potgrond.
8	Het beste wat er is, is potgrond.
9	Het beste wat er is, is potgrond.
10	Het beste wat er is, is potgrond.
11	POTGROND
GEBRUIKT POTGROND VOOR UW KERSTBOOM	

er de moed inhouden

Wanhoop zet haar schouders onder de precisie
Waarmee er naar de vallende regendruppel verwezen
Wordt, die ongeveer 200 meter van hier verwijderd

de straat opvalt, in een poel
van eerdere druppels: n.a.v.
het niet helen der wonden, bv.,
daar waar ze geslagen werden of
de onmogelijkheid van het vergeten, zondermeer, of
de herhaaldelijk weerklinkende roep, die ongrijpbaar steeds weer even
onbeantwoord blijft,
het niet Gebeuren van het niet-gebeurde, ook en

het onafwendbare van de grijns van waar-las-ik-dit-eerder,
die tanende is terwijl je dit verder leest, weer maar eens niet-begrijpende dat
ook dit weer niet over jou maar over

het ons gaat, waar jij slechts bij gratie van deze regels bij hoort,
vanuit het negatieve, zeg maar, uit het niets
waaruit ik je dagelijks verwek, hoewel dat dus
op tot wanhoop strekkende wijze onmogelijk is.

Net dus, op het ogenblik dat u dat als irrelevant verafschuwt,
kan ik u eindelijk berichten, dat ik heden denk enige vooruitgang
geboekt te hebben in het mij ritmisch op- en

afzetten, zodanig dat het Al naar behoren
schitteren kan daar, waar het Al naar behoren
dient te schitteren, even.

staat van de unie

Het is donderdag de tien van januari vandaag.
Het klimaat is opgeneukt, de aardbol is een
bloederige rotzooi. Niemand geeft er een kak
om. Er zijn nog wat subsidies over, zijn ze niet?
Kom, we zullen, zullen we nog wat Kunst maken?

Deed je zaag dat? Gaaf, man, koel, ik meen het.
Het is donderdag de tien van januari vandaag.

klimateverandering voor eenden

De vijver befrist niet.
Is de eend dan blij? Neen.
De eend is in de vijver.

het gezamenlijke falen

Het bekken oogt eiblaauw, het bloed geeuwt en kolkt,
we worden dagelijks ouder en gekker en mooier en

de hemel kan zich met vallende rotsblokken
nauwelijks verstaanbaar nog maken. Vogels

uitnodigen vogels ter hunner beider begrafenis
en eveneens naar Afrikaans gebruik, in de

naarstig bewerkte singulariteit van ons vluchtige
samenzijn, in dit enge éne, beschilderde heden,

wil je nog haar mozaïek beroeren, haar tempel
bevleken, haar vloertegels bekrassen, ontheiligen

de laatste halmen van heur haar, retoucheren die strengels
belikken de dode lippen die je ooit van wanhoops diepe

waters weg deed weifelen, de klamme hand omstrengelen
die je in liefde deed nulbarsten, de dijnen kussen waartussen

zij je haar wezen diep injoeg opdat je dit in deze
stilstand tenminste in haar zou kunnen *wegzeggen*

nog vooraleer ik en jij en zij en iedereen eeuwig en
wit bij het witte het wit zitten te witkalken en ik

op het rammelige raamwerk van onze ziellose letters
tot louter klank en licht zal zijn gespat, en bruisende bruis:

parakalpita, paratantra, parinispanna.

Eleja Adonay nasati 'enay...

het verdelgen

stoelen weiden ramen flessen
plassen palen struiken wegen
takken raven huizen boxen
winkelstraten overwegen
het reclamezeulen

stokken blazen stoelen weiden
ramen vijvers beken bomen
slapen samen tuinen hokken
koeken auto's smeren

rode tractoren, voetbalvelden en
witte lichtbakkonijnen schieten
goed op met scheve bloemkolenbollen

- driehonderdtwintig boedhisten zitten te zazen
- het lagermateriaal behoort tot de non-ferrometalen
- de krukassen kreunen

de anderen kunnen ons niet deren
want komt er iets nee er komt niets
dus de anderen kunnen ons niet deren
want *dat is het misschien, tel maar na:*

- I. de jas stinkt. het weer zit niet mee.
- II. niest & het licht valt uit
- III. van de schrik de plaat hapert
- IV. koeienprikeldraad heeft het land aan
- V. regendruppelvluchtcorridors ontstaan aldus op het raam
- VI. uit torsie & buiging samengesteld
- VII. herkomstdislocatie, adem stokt
- VIII. tandwielen, riemschijven, hefbomen
- IX. naar de volgende eeuw (i.t.t. de volgende)
- X. vanwege het wit bij ontstentenis, de pixelrijm (het behaloze blondje)

ads door google

bij Melopee van Paul Van Ostaijen⁸

U zoekt brancards?

Plooibare brancards,
rampbrancards,
helicopterbrancards,
stoelbrancards

www.portaflex.be

MijnSpecialist

Online medisch
consult/advies
door ervaren
specialisten

www.MijnSpecialist.nl

Trauma / Spine products

CE / ISO 9001, Tuttlingen,
Germany Instruments &
Implants

www.panamed-medizintechnik.de

Brain Trauma?

Everything You Need
to Know About Brain Trauma!

www-Strokeinfo.com

Remembering Trauma

Expert guide and resources.
Here is Remembering Trauma

cil4.com/9/remembering

ongeluk voor twee personen

Bespottelijk, ook hier, is het opgeven
van bloed ter verduidelijking, het geschonken
plasma als clarificatie, de wanhoopsvochten:

het 'wat glijdt er nu weer in het duidingsveld',
het 'wie vaart er nu de aderlating af',
het 'hoe heks ik het hier nog uit'.

Kom, kortom, de bel gaat, schuif aan,
treed binnen, bestel ons een
ongeluk voor twee personen.

De kaderleden stremmen wel
het gelikkebaar van vlammen,
de soepbinderij bindt & uit velen
zullen de verafgode bedragen vallen
als zelfzekere lichtbrekingscoëfficiënten.

*"Luchtbellen op het braaksel
in de inox kom"*. Hugues ontkent
elke betrokkenheid.

Van de objectieve illusie immers
moeten we afzien, van het gegevene
de rust inslikken, het bebroeden
tot het *kuikent*. Steek dus je hand uit,

en zie de 4 priemen trillen
van de ingehouden woede, tel
de tentakelende lustkronkels,
aanschouw een wereld van
onverteerbaar, slecht
vertaald verdriet.

pech

Het geurt want open
borrelen de geheimen
en het stinkt want bloot
ligt het mysterie en het sist:

de volkeren vloeken want
de kans op een einde
met fijne slierten en neuken
tot 3 cijfers na de komma

met de wulpse engeltjes
van de Apocalyps,
blijkt al jaren terug
onherroepelijk gemist.

de wortelwegen

I. *De Korte Weg*

Dag schatje hoe lopen
hoe lopen bij jou de korrels
hoe lopen dáár de korrels van het grauw?

Dag liefste springt de vorige
springt de vorige ook zo hoog
sprong & spatte het er ook zo hoog uit bij jou?

Vaarwel mijn engel ik land
vaarwel mijn engel want ik nader de band
vaarwel nu ik land op de band & in kleurige

Strepen ik teken mij
in slierten grijzig oranje schuur ik mij
zo tiktjakstjok meuheuhstjakmeuh uit.

II. *De Lange Weg*

In de grond ontstond
mijn vurige zang. Het

Duurt & duurt nu al
jaren. In de grond

vergaat langzaam
mijn vurige zang.

en wij

en wij lopen lopen wij niet

1. oofdloos ?
2. met de splijtnekken zeemzoeterig druipend van eigenzang?
3. met de soeplepels choco-mousse schietend naar anderen?
4. met de armen kruiselings gebonden op de kwabberende vetbuik ?

en wij hebben hebben wij
niet uitgesproken de neiging
(wilt u daar op de laatste rij
het licht effen uitknippen dank)

1. te vergeten?
2. te vergeten terwijl wij lopen?
3. te vallen dus met onze liploze monden
openbarstend op het beton van de vergroende straten
4. waar het leven onbeschrijflijk mooi

*als een driemaster in stilte
getekend uit het beeld schuift
omkaderd zo lijkt het wel
met de meest fijnzinnige krullen ooit
vertoond in oost-indische inkt?*

5. niet?

waar de sneeuwbuien strijken & zinken
in het donker buiten met de vogels en
de kinderen neer, joelende, met de hond
opspattend in de gelige
postpakketten der straatlampzuilen

aldus voor eeuwen bezegelt
het pinkbewegingkje van de Ingezetene
het lot der bedrijven

en wij ()

verkiezingsuitslagen

1. MEEVAL
2. VERVAL
3. AFVAL
4. MEERVAL
5. TOEVAL
6. INVAL
7. BIJVAL
8. OPVAL
9. NEERVAL
10. TONGVAL

MISVAL

- 1.1. MEEVAL
- 1.2. VERVAL
- 1.3. AFVAL
- 1.4. MEERVAL
- 1.5. TOEVAL
- 1.6. INVAL
- 1.7. BIJVAL
- 1.8. OPVAL
- 1.9. NEERVAL
- 1.10. TONGVAL

- FEBRUARI NAT VULT SCHUUR EN KORENVAT (20%)
- FEBRUARI REGEN IS DE LANDEMAN ZEGEN (3%)
- **IN FEBRUARI KLAGEN DE BOEREN HET MINST (63%)**
- FEBRUARI MIST, HOOI IN DE KIST (14%)

bemomging alleboemals

womkomlom kunt uitvoomom be loed woordom muzijm symbolijm stomrom toom houdt on innomlome ne grootse bel tom ons sleutel qantummoemanisome tot quantummoemanisome loemaam deze niet omoetisom maar ordelom zij heeft poos absol rust gunnom moem krijgt vata kans aard oem zuivom bewust zuivom bewust est bijzondom doordron n diezelf vre tekom oemvoudig somema bil toemnijm vanuit activitoet na paar secondom minutom woms vomoorzaakt binnom rimpeling activitoet deze rimpeling broedt dood omuit op bouwd volkomom mfarodrie vredesplannom ondomwomp

kort oostomrom evom applaus joomg haidom womom sloot komes koning vombreekt bil mokomsla n straalja rs turkom boodsomap bomom rust veldom maar mist vomoorzaak ook oem rakom mag woms doom deze sfomom nam kamom omkoml nblikkom oemt kamomlid janmaat comtrum-democratom faboe casartellombil minoet bij start zestoem etappe kilometom lang tamoms minoet bij start stondom ploegmatom faboe beginnom womd oemst minoet oemt nomom brandmomoemman uit boekoml cmana homdomking cmana precies jaar ledom maak daarna noegdooming tmome minutom ministom staat max dom stoel maeld watomrecreat wil nietom rust waddomzee moet dood daarna noegdooming tmome minutom ondomwomp

dodomhomdomkinng komk oemdom avond womd nam kamom minoet oemt ondomwomp uitluomisrael bijna drieduizomd momsom vomliep zondom spannom luomtmoemtbas bij dayton womd doorbromkom womkt omquete-commissie nog oem ondomzoek ondomwomp kort cmana boos cmana ondomwomp somaapjes parijs evom mekkom hts los tekst vomscmajnom valt evom maar portrettom aristom wordom niet lan r onprettig voel deze begraafplaats john lass roepom noegdooming viel momom bil

vomlan n voms waarfomm bescmaktom waarom ruim spannom allomloemdoemtom fomm inzoomom vidoe- uit kring plotseling vraag stelt iets els bemiddelom omom antwoord noegdooming tom slot da n latom vombrak vadom latom vombrak vadom jij bomt mem zoon niet hebt voomtom goem womkom leed tam zat man ombij bosluomt noegdooming mam ook op vallom zoekom seksuele onthouding bissom rodiepom vomkondig kamom zittom volgt langdurom zo niet momtom zegt anne lom storom bomauwom droeg maj n voemtoms nondedj godvomdomdiepom vond altam oem nadiepom tomug wannom af toe alles waar zondomling beklemmom angst spettomt mom zondomling beklemmom angst spettomt mom momet angst spettomt mom momet estom spokom drakom om doorh gledom daar tussomviel noegdooming fascinoemd som dromom mij doembaar noegdooming daar heb ook poos kort nadoem hevig krakomel omvangrome vrouw moet rust bom niet bang omkomle tam latom zo kruiskom dan momom

omzaamhoed mom zegt velom kor rouwhul gro ondomstreep hoezoem mansomappom oem mekaar hoemt grandoeos panorama ing to nhoed no had vliegdeksomepom sloemts groot vomdriet oemzaamhoed inbrom n dra n vomdriet bindtekome jezelf spettomt all maar vomdom niets laat bewust momgglamom bewust momgglamom vomdwijn niets momom vo l jouw oor oem mam hoemst omom vo l doet vo l doet producomom vorm trilling n luidstrilling n bomoekom jo dring n vomlan n oor binnom producomom ga

RASTOPAAL

[...]

Node grashopper faaltje ni moeftu nog:
't zuden hand is af, hebben de hemelluh
hunnan hellu afgedoan. Gekeerd in se du
ut der utten utgefeeld, verdaan al boenkte
huver gesoegd die sunne die lokens in alle
tinge tingt in & weur di weur were wie nu
mit uns die alle wie be wier, sinne die.

Priktuns die eugen om zie
mit ziede geplakte drupting, druptie ze uut
die kwetterdeung frolikt die roden rad
tut tu tunen tutter sie bilabillen, klakt sie
aspectogans diene tuttelmip & hast sie
die klakgang in ritmus leuswie der kant

[...]

heurig dich veulen, hemelluh effel, playtuns nu
diftiane uber ikspi tinggleuf tangmoezel ere
ins euteleute utsnidde euterleunt, heultuns
irte manoe habbe urweil nitvergongen dru
ikspi verdisspierte heurplekt, schrukt mut
der blubiallen peurtent ikspi sik nier
ikspi snikti noestalgica indirtisse mist
utzude suituske richque chikalte skune klapti
org velti ikspi der bubarsneuterbeu intu intu.⁹

wij kunnen niet kunnen wij

wij kunnen niet kunnen wij
wij kunnen niet ademen de lucht
zit onder het water het water

zit in de soep het water
stroomt op de stoep het water
zit op de koekjes de koekjes

zijn wak van het water wij zuigen
wij zuigen ons vol wij zuigen wij
worden gezogen wij. dat is alles.

vuur

*dat vuur daalt neer ten onzent nu,
in zijn soort het waardigste, zo visoogt
het gif mengende letterheksje, een liefvallig
optilrokje dat met gele tandjes krols
op heur lokken staan te bijten*

en

in volle verwachting van het intieme binnendringen weldra der woordkrullen aanziet de dwaalster Stiena MacPhiena in de immense leegte van de ruimte het rijden van de tijd zelve, en met de haar zo eigen kraakstem, stijf van onbestemd verlangen, benoemt zij de eenvoud van de duizend dingen:

- het de deegwaren aanzeggen dat zij beter op de hoogte zouden blijven
 - het nogal gratuite *'kan ik u echt niet verder helpen?'* van de stervende hulpverlener
 - het bereiken van de bakvormrand zelf van het smeuije deeg met de smeltboter pruttelend in de jusputjes
 - het *'blinken niet mijn wielenspaken zo glitterig gelijk?'* van het verzwegen fietsframe, opflitsend in het immanente
 - de blondjes die fel te flossen staan in de sanitaire zone wijl de bloedende kern der harde wielerfanaten alweer een nieuwe lente inslaat
 - het *'was ik maar'* dat zindert na de dood
 - het *'oef: er is een punt.'*
 - de verklaring van het lidwoord voor beginners
 - het *'geen geluid vandaag'*
 - het *'alle dingen zijn bedrog'*
- de benadering van de eenvoud der duizend dingen door enumeratie

tijdig toch, stelt zij de vraag naar de hoedanigheid.

*dat vuur ()
daalt neer ten onzent nu*

dagen zonder schilderij

http-respons op de poging om een schilderij te dateren via internet:

internal server error code= 500

(stack trace in logfile):

'schilderij': no such file or directory

Attn all sockets! something or someone is attempting to date you

*elk lijfje heeft een
tingel tangel versus
tingel tangel vinger
versus tangel tingel
versje in het oor*

de individuatie is: het mirakel pakken
de inviduatie is: het mirakel schilderen (plato)
de andijvie is: het schrijven met mirakels

nu is de tijd (bel 1207 - 0.70 € per minuut) de tijd is nu

*tap toe (andere bar)
is 't open? 't is t' hopen
ontdek je plekje*

dat waren nog 's tijden! foempen begot!

*elk lijfje heeft een
tingel tangel versje
en een lijfje met 10
vingers op het oog*

IP onbekend
pin onbekend
lijfje **verwijderen?**

j/n

stress

Onbekenden en contacten

Een onbekende is iemand die niet voorkomt in uw lijst met contacten. U kunt een contact of onbekende toevoegen of blokkeren, zodat deze uw status niet kunnen zien en u geen berichten kunnen sturen.

Als u geen actie onderneemt, verdwijnt de onbekende wanneer u zich afmeldt.

*o neen o neen niet weer betekenis
niet dit kolken der zinnen
niet dat lichaam dat ondubbelzinnig wil voelen
niet het zure druppeltjes druppelen in de huid
dit kokhalzen 'ik', die hete krampen 'wij'*

Een onbekende toevoegen of blokkeren

> Berichten > Mijn vrienden en selecteer de onbekende > Meer > Als contact toev. of Gebr. blokkeren.

*het falen van de causaliteit was nu net glashelder
het absurde einde impliceerde onomwonden
de ramp geschiedenis, de onzin god, de waanzin jij*

Gewaarschuwd worden wanneer een contact online is.

Selecteer dat u gewaarschuwd wilt worden wanneer een contact online is.

hier betaal ik niet voor

laatste gedachten

niets is er is niets dan dit dan dit is er niets maar
als dat zich niet met iets of niets verhouden kan
zoals op mijn hand bv bah eikebah dit & dit bah
dan dat je zegt nu hier te zijn nochtans ernst du

want het belang staat stijf in de slijmrijke groeven
der gehuurde mannen getrokken wat dan wel dit dan
stop toch met dat schuiven dat strikken die rotkots
marie ik heb het tegen u verdomme ach splut wat dan

rr raam trr gtr gtr rrmrmmr kupkupkupkup rrmr maar
raam mara ttttt eke ke n eneke tekens fjfjfj f; flarde
farde fjorde henommap $f(x,y) a= 0.14 b=0.3$ aarde

wwwwwww will willy willie wii wiiiiiw wii woII wii wij
beubeubeu buh buh buh buh hebbeuhh beu hheben bb
gl gl gl ggeel gel gl bum bumbumn eikkkk keik lijk gelijk

tinkelwinkelding

(dialog met dochter av 's zondags na het haren wassen)

dv:

een lood met zinken winkelding
hangt onverstoortbaar zwaar als
aan duizend monden vastgeklonken

het toetert willekeurig wat & eender waar
van boven naar rechts,
van links naar onder
doet het toeter toeter,
tinkel toet

av:

tinkel, tinkel, tinkel
wég met die winkel

het

Nergens van, een
buitenissig het
is het, het houdt
geen steek alsof
het ooit. Kijk, al dat
hier en al dit daar
de bladeren zullen
er, denk ik, van
verschompelen, de
differente kleuren
zullen als gele pils in
pils verschalen, het
feest x, de party y
verwordt resp. zakt weg
tot een wegzakkende
party resp. verworden
feest, de namen
verbuigen versnellend
naar onderen toe. Het

is de knak in ongeveer
33% ervan, de
bloemblaadjes ploffen
dof tot pulp op zand,
de grens van het toelaatbare
ligt al dagen te rotten
achter ons, de woorden
ondertussen en *zomaar*
moet je pellen eerst
en pletten dan wil
je er nog enige
zin uit persen: o, het
is alom en alom is
het het een het, een
buitenissig het
is het, het vaart, zie
daar, het zeegat uit
en stort zich dra
nog de schijf af in het

ongewisse waar
de draken leven. Het

is eeuwig een
dilemma, bij Dante bv.:

*als je rust, verkool je, en als
je snel beweegt, brandt
het eens zo fel.* Het

is een belofte achter de
Belofte in het derde rayon
der beloftes in het
grootwarenhuis & dan
zit je verdomme
toch maar weer in dat
grootwarenhuis. Het

deinen van de massa
in de kassa daar. **Het**

**is er, er is hier, het
is hier erg.**

het lijf van louter code

init

Het Lijf van Louter Code
hangt innig verstrengeld
met elk der 10 Geboden
boven het Indifferente
te zweven. Ongeteld
tasten de netwerktengels
de 10 Geboden af
en uit het Lijfmondje
kwakt bijwijlen
met nadruk de kwijl:

bij elke gulp
glipt telkens één
dier ordewoorden
dieper in haar code
door. *Sta!*
zo stoot er één,
en: *Spring!* Het Lijf
gelooft erin.

main

Het Lijfje zweet, het
staat nu heet. Ziet:

- Het Scherm floept
- De Dans vangt
- Het Lijf staat

aan! Zolang wij,
zolang zal ik,
zolang zal zij
bestaan.

spilzucht

Het kraken van uw rokken
als u plaatsneemt,
mevrouw. En daarbij:

de vliegensijs in de gangen
van uw gedachten die druipen
van uw gedachten en de walmen
van uw gedachten
die zich geen weg weten wég
van uw gedachten en daarom
in uw gedachten de gedachte stank
heel erg sterk produceren. Hoe dat

was? Het. Waar? Op
Venus. Bent u allen
man? Maar het
kwadrant kleuren
van Baruch dan?

Het is de waarheid.

De waarheid is het ja, maar,
weet u, we moeten die uitstellen, voor
ons uitschuiven zodat we tijdig
kunnen afstand nemen, ja:
afstand nemen. Tijdig.

We zullen moeten, denk je niet, we moeten
het kopje leven er van afpitsen.

Hier een zwart spiraaltje rook
daar een kring van laaiend vuur.

Als er actie is weten we wel dat het komen
gaat, we weten dat het komen gaat, oké,
zeggen we dan, het gaat komen.

*Maar het kraken van uw rokken,
mevrouw!*

4 catastrofes met refrein

1.

Omnia quae sunt vel in se

vel in alio sunt. Alles van

het zijnde is in zich of in

iets anders. De betonkwaliteit

is B 45. De stelling gebiedt o.a.

- een eenheid van beweging in het fragmentarische, dat zich daardoor enkel als verenigde stilstand kan voordoen
- het doekvallen, ijzingwekkend, op het toneel van de algemene tekst over het Niets (of omgekeerd)
- de lijfelijke verscheuring der goed menende intelligentsia door het grauw
- het zijn dat elke contingentie door de geëigende presentie uitsluit

refrein:

Candelabra in de ochtendzon:

één schaduw draait rondom.

Zeven kaarsen geven licht:

alle lijnen zijn in zicht.

Dag en nacht is er verschil:

van al het licht is g*d de spil.

Onthou op straffe doods

wat hier in Holland regel is:

het gebeurende is groots

het gebeurde ligt in stapels

bij de koffie in de loods.

2.

De denker mort. Iedereen
kan lezen, verzucht men,
die dit lezen kan, maar
niemand kan lezen
wat dat lezen inhoudt,
laat staan wat dit lezen
aan *zijnden* insluit. Zijn
hand, bv., die

Caute!

De nodige rubberen expansiemoffen, ook
voor elektrische leidingen, worden
geplaatst om de waterdichtheid
van het geheel volledig
te garanderen. De locomotief

schiet zo de laatste
spoorrestjes af. Zo.

Wat is, is in zichzelf of in iets anders, maar

het doek valt, het toneel draait weg, de *inhouden-toeschouwers* ploffen uit hunne
turkooizen velours de voorspelde catastrofe in, en onmiskenbaar trojaans van origine
beweegt de plot:

- als je omkijkt, is hij dood
- als je omkijkt, *is* de dood
- als je weggijkt, kijk je om
- *niet weggijken.*

(refr.)

3.

Wie zullen we, zo
dacht ons voor de Leider in het tellen,
wie zullen we knevelen, de nekvelen
toenijpen, de mond snoeren,
het lijf met pek en doem toesmeren
opdat het onze bij ons blijft
en wij van het onze bevrijd blijven
als zijnden hier en in de eeuwigheid?

Noodzakelijk: de restjes lichaamsprut
rechts bezijden de komma buiten te
houden, bij indringing uit te wijzen,
die *lampedutsen*¹⁰ te verdonkeremanen
desnoods, daar de som dient in de *chain*
met de opdienwijze *block* te stroken.

In het bovendek wordt een opening
voorzien van 80 cm bij
80 cm (het **controleluik**).

En Hij sprak:

*“Laat ons aanvangen met het inperken der geschiedenissen,
de getallen groter dan $\text{Math.abs}(6000)$ met een index-out-of-range
foutmelding in de duivelsputten colloqueren of alleszins de kudden
daarover in het ongewisse laten mekkeren en vreten en mekkeren in de
hun vakkundig opgeklopte weeigheden, hun mediatieke graasvelden,
opdat de schepnetten der commercie hen bij rijpheid efficiënter zoude
kunnen prooivissen.”*

En Zijn woord werd code in **Ethereum**.

En zo geschiedde.

(refr.)

4.

Thor daarentegen
zal de geschillen enkel
sub specie durationis
als uien afschillen.

De tijd droogt het gestage afbeelden van het uitdrogende verloop van de uitdrogende tijd dermate uit dat de afbeelding ter stilstand gedwongen fragiel wordt, de status van het tijdsbegrip precair, en het hele zootje tenslotte heel erg diafaan op instorten staat, instort, was.

We verzamelen nog conclusief:

- het tellen dat enkel des mensen is
- het kijken dat des mensen is
- het hebreuws op latijnschen leest geschoeid
- rijk geworden door zout & haring

*“een flard zwart scheurde door het blauw
toen hij het schavot opstapte”*

**Er komt geen einde aan
wat nooit begonnen is,
en wat niet af is, kan niet
worden weggedaan.**

*Ik kan de wolken lezen in jouw ogen,
liefste, als je lacht: letters waarheid
wit en blauw in donkerbruine pracht.*

(refr.)

spinozistisch terpsitoneritueel

G*d hoeft zich niet te *natureren* daar:
de bandopname loopt, de indruk valt en
in het vage werpt een lijf gestalten,
en vaste toon maakt elk gebaar.

Vermeerdert niet het vlak de vouw,
de klank wordt toch per klant gesplitst
en waar beweging niets beslist
blijft naakt en mysterieus de vrouw.

Het heeft weerom met geld en lust
te maken, grote ogen die daartoe in
ogenblikken haken. Baruch zou het

laken: inzicht dat in zich zo fel
tot spraak verplicht, wordt al te snel
door eigen licht weer toegedicht.

eender

Gebruikers maken soms geluid.
Dichters dichten, of gaan op
hun snuit. Verkeersongevallen,
leguanen en hoestende

nachtegalen vallen in op drie.
Ijslanders eisen land, storm- en
donderdagden ook en in boten bonst
onvermoeibaar de rompslomp.

O sterogige Muze! Weten
wij wel, - Neen: wij weten niet
wat zij wil en zij evenmin en zelfs
de tijd gunt haar niet het woord.

Ons uitputtende slingert alles
het middelpunt in, het middelpunt uit.
De crypte van het Niets daarin is
een verstopping. Het kraakbeen

der zinsbegoochelingen ook.
De Held *Hierosalem*? Tegen
wilg en drank in te roos- en
doornbloeden bengelt hij.

Kom, een bodempje secreet nog,
compadre? Geen stof of geur
kan ooit verhullen hoe eender steeds
de dood alleen naar sterven smaakt.

u

Adem ademt

op het trillen dan. Huid
verhardt zichtbaar, de kervingen
worden in kogeltijd gestaag
als daken met leien bekorst. Zie dan

hoe de eeuwen ten onzent als barcodes oplichten,
hoor het doffe ruisen van stroken marmer eventjes
in duizenden millennia absoluut niets.

Bloem, voel mij vallen. Metamorfe armen
breken af, brandhout wordt naar mij
genoemd, een in geplukte ikjes
versmachtende onmondigheid, mijn
bengelende bundelblad. Maar o

U,
men gebruike
een waaier van gesponnen
verlangen naar verlangen
naar de schim van de Schone van Li

om de luchten
te wegen voordat
men er U
in aanbrengt.

wauvte

Stapsels, en tink rooi tchat rawa
nastamos sneewu insgluide pone
Sla riek nier uzon nukkeponel
zwa kode dijt gerutwaga

oton beruktin ghomeldijken.
Raam niekne betem nijge topolst
damij pades tfeef densgeidhan
rana nhu vluvlerig nheig ne gest.

Naar 'Fatum' van Gerrit Achterberg

fluimte

Zo spraak geen inktontbreken stapelt,
zo oorlog sneeuwt geen stilte toe.
Strooikwistig groen wrijft Er het gras
gebenedijd haar code in.

Foptonen benadrukken het gammele
van dijken en Hollands plat de ramen nijgen
openlijk naar het betamelijke. Zorg wekt
slechts het besef van ontoereikendheid.

Mij verettert onderbuiks echter
de groezelmuze in heur hete
tevenkleed: godinnenzever gelig

opjuint in de steeg, en zijgt
en opgezogen bruist. Fluimte
glost in tekstafval.

sonnet #149 c

Input:

Hangt niet egaal het vlak aan de hanger?
Gaapt niet uitdagend het gat in de slaap?
Slingert nerveus niet de lijn op het laken?
Het velletje bengelt alleszins aan de lip.

De spits priemt al wolken aan torens.
Het punt glimt de glans hoog op de kin.
Het bollen van zeilen kraakt helderblauw open
middenin de waanzin der immer zwellende zin.

De hand van de macht heeft overal vuisten.
Elk torso ziet klaar heur hakvingers wijzen.
Op de markt braakt water de spraak uit.

De één is niet de ander, beaamde de ruiter
en de ander, brieste het paard, zeker niet de één.
en ik dan? opperde ik. Geen woord hield mij bijeen.

Eerste compressie (30%):

Het vlak aan de hanger,
het gat in de slaap,
de lijn op het laken,
het vel aan de lip,

de spits op de toren,
het punt van de kin,
het bollen van zeilen
kraakt er middenin.

De hand van de macht
staat vinger te wijzen en
het water de spraak.

De een is de ander,
de ander de een,
maar ik is geeneen.

Tweede compressie (60%):

het vlak
de slaap
het laken
de lijn

de toren
het punt
de zeilen
het midden

de hand
de vinger
het water

de één
de ander
het ik

maximale compressie (82%):

lak
aap
ken
lijn

ren
punt
en
den

hand
er
er

één
er
ik

waan voos mis

Op de straat ligt een hoop.
De hoop is nat. Is de hoop
de kat? De hoop is de kat.

De kat is dood. De
kat is nat. De
kat is dood en nat. Kwak
kwak gaat het wiel van de kar.

De hoop
kat is zó
weer plat.

een pad in het bos

boom boom boom boom
boom boom boom boom
boom ik boom boom
boom boom boom boom

Ik ben in het bos!

en zie:

boom boom boom
boom boom boom
boom boom boom
boom boom boom

Er is een pad in het bos!

silent revolutions

Het regent weer. Een muur van Burda.
Zij had een rok met bloemen aan.

Swennen¹¹ duwt zijn kopke plat
in repen roos en grijs. De tong splijt

Vanonder alles uit: split in het wit. Splut
spie spiraal. Tuur Torpedoboot. Zij had

een rok met bloemen aangedaan.
De komma's haken aan de komma's.

Er is weer Marsman op TV. Kijk.
Kijk. Ik was al lang weer onderzee, ja,

onderzee. Swennen gaapt. Zij had
een rok met bloemen aan. Het regent

weer. In heur lijf (ja, in heur lijf):

boemtsjak boem

boemtsjak boem

boemtsjak boem

boem boem

de wereld overspoelt

de wereld weer

boemtsjak boem

taaldwang

*'laat de boel instorten lieve dame
sla weg die vingerwijzing van bederf'*

D. Hillenius , "Zo aardig in Babel"

Het grote beweeg der golven. De bekende
leegte in de monden. De vrijspraak. Harteloos.
Het zij. Het aanspoelsel (koud). De open
gereten verwonderingsbuiken (kil).

Haar/zijn zilte raadselachtigheden. Walg
die zo de bedrading inritst. De mensenhaat
van de smetvreesman: het plumpe
pennen in de was van het hernemen:

de littekens, de korsten, de literaire flarden,
het rottende scheurgaren van eertijdse daden.
Bij het schiften van de oplossing, het slakke sop

in de erlenmeyer, vertoont zich in droesem
van diamant met brak water de restwaarde
nul. Nu zou het nu moeten komen. Nu.

het onbestemde

I

Het onbestemde is in Trier, en Duits.

De uitgang is de uitgang in de uitgang (Ausfahrt)

De wereld is de wereld in de wereld (Welt)

De aarde is de aarde in de aarde (Erde)

Het vlees is het vlees in het vlees (Hakselfleisch)

De maden zijn de maden in de maden (keine Ahnung)

De regen is de regen in de regen (Regen)

De dagen zijn de dagen in de dagen (n.v.t.)

De dagen zijn de dagen uit de dagen (n.v.t.)

De dagen zijn de dagen in de dagen (n.v.t.).

Het procédé is de dader,
de dader zoekt Derrick,
als Derrick de dader heeft,
is de dader het procédé.

*Wat zoekt het procédé? Herr Leibniz bonkte zich het Hoofd
zwart op de Poort tot hij besepte dat de Poort geen Poort
was, maar het Bonken Zelf van het Hoofd op de Zwarte Poort .*

II

De uitkomst is
de oplossing in
de kamer

te vlug af.

En:

De verzameling van alle verzamelingen is niet
de verzameling van alle verzamelingen vooraleer
ze de verzameling is van alle verzamelingen.

tel tot el en doe de ka

Het snikken is wit en onvermogen. Zij lacht en duimt hem op. De wielen dreunen. Zijdezachte interest geschreven op een blauw plakkaat. 10%. Licht is. *Et nox illuminatio mea in diliciis meis.*

Het spoor geeft de wielen een gedreun als van wielen op het spoor. De terminus op het einde van de reeks wisselschommelingen. De baby huh, de baby hé hé heeeja huh, de baby huh. Ja hallo,

ik ben het. Nee ja een kwartiertje en dan ben ik er. Het snikken is het snikken van de Algerijnse en het duurt. Oorlog is haar kind. *Ka, zegt Chlebnikov,*

is de samenkomst van bewegingskrachten in een werkende bundel cohesie. Kracht. Kamer Kasseien. Kramp. Kermen. Kadaver. Kapitaal.

determinisme

Is het al licht? Licht:
op de weg van buiten
naar binnen kroop
het duister erin.

De hemel is blauw, zoals,
de ochtend zonder
de ochtend zonder
de ochtend zonder
jou.

aankomst

De huizen vallen in de huizenrij
en in de rij van huizen de huizen
staan en vallen in de rij.

De koepel floept van Koekelberg en ook
de zon zo rakelings schiet de flats langs
in heur haren en te paardenstaarten
hangen woorden als *ik ben toch wie ik ben*
maar hoe zeg je dat in het Arabisch?

De stad is krom en er zit rot en roet en vet alom
en molm in het gebinte en smurrie in de voegen
en slijm en dras drijft in de goten.

Zich de benen uit hun oogkassen wrijven de traanmoeders:
ga toch spelen kinderen voor het te laat is
om op het plein pleintje te spelen.

Op mijn hand in de haartjes
blaast de wind een weg door
de wiegende wei en de beek
zeg ik daar, ja daar

die met de kikkervisjes.

maan

Haar achterwerk in het zilveren zwerk
zingt vol genot een zang van tien op tien.
Heur wufte staartje wappert wijl haar werk
de leegte god volprot en ongezien
wij worden één door allen haar te zien.

 Zo staan wij in haar taal ter dood gevat:
wij weten nu hoe alles zit en zat,
dit hier wordt dat en wat verheven stond
in boeken aangeschreven, heet nu plat
zijn wulpse schijn op haar beschenen kont.

liedje voor morgen

de vormen zijn
de vormen van het zijn
en van de vormen
zijn de vormen de limieten

ik draai een lusje in je haren
dat is een oud en uitgeleefd
gebaar van toen en daar

de vormen zijn
de vormen van het zijn
en van de vormen
zijn de vormen de limieten

ik stop de haren weer
het doosje in
het nu is nu wel weer
leeg en nu genoeg en jij was

daar en daar en daar.

einde van het zijn

Indien wij het huis niet bouwen, werken zij
die het huis bouwen vergeefs.

Wie zijn wij? wij zijn het die het huis bouwen.

Wat is het huis? Het huis is het bouwen.

Wie zegt dat? Waarom?

Wat is het bouwen? Het huis is het bouwen.

Wie zijn zij? Zij zijn het die het huis bouwen.

Wat is er vergeefs? Vergeefs is het werken
van hen die het huis bouwen, indien wij
het huis niet bouwen.

In de grote hal van het bekende
golft dag na dag het onvermijdelijke
op de baren van het leed

en uiteindelijk breekt
het onvermijdelijke
in myriaden glinsters

aan.

De Geworpenheid

een uitleiding van soorten

Thomas Stearns Eliot beweert ergens, in *Tradition and the Individual Talent* denk ik, maar het donker grijs-glanzende exemplaar van zijn *Selected Essays* is jammerlijk bij een verhuis ooit verloren gegaan - dat zijn tijd, en bij uitbreiding ook de tijd dat ik een broekie was en in *de studie* van het college tijdens de speeltijden in zijn boekjes zat te neuzelen, dus ook wel toch nog een beetje onze tijd, niet geschikt was voor het voortbrengen van 'klassieke' auteurs, onsterfelikheden van het gehalte van Dante, Shakespeare, Malherbe, Milton, enfin de pletwalsen uit het Grote Namenboekje van de Westerse literatuurgeschiedenis.

Toen ik dat las voor het eerst werd ik daar behoorlijk sip van. Mijn grote idool haalde vette strepen door de Rekening. Wat voor zin had het nog om zich verder met het Lettergekleetter in te laten, als de *Top sowieso Buiten Gebruik* was? Was ik dan gedoemd om de rest van mijn leven ziek van verlangen in de afgesloten Lingerie-afdeling te slijten, elke opwinding bij voorbaat beperkt tot een virtueel indenken van spannende lijfgeurtjes in de dode Stof der vele topjes en slipjes? Was het alom geroemde straffer-dan-marmer van Horatius in feite de perfect gevormde sluitsteen voor een voor eeuwig afgesloten Alkoof, een gladde pletsplaat voor het klotsende stuklopen van puberhoofdjes, met de *Ars Poetica* eronder als sierlijk gegoten bronzen opvangbak voor hersen-, slijm- en versjesresten? *Exegi monumentum aere perennius*, en de rest, de sukkelaars na mij, kunnen het schudden? Wij, de bij voorbaat *gejosten*?

De puberale zever wolkte wonderbaarlijk in mijn brein. Er schoten flitsen inzicht uit, die zich met de stevigste stellingen konden meten van één der roemrijke kerkvaders, wier martelgangen in dienst van het Heilige Rijk in de talloze boekdelen beschreven werden, die als restant van de oude paterorde nog in de bibliotheek van de *studie* stonden opgesteld.

Maar uiteindelijk, in de volle aanschijn van het stille punt der onTijd, waar ik met mijn talloze fantasievriendjes wél mocht mede-*Quartetten*, kon ik niet anders dan den Angelsaksischen Meester gelijk geven. Zelfs de aloude katholieke orde verkeerde dusdanig op evidente wijze in verval dat elk verzet ertegen, daar waar er bij Vadertje Claus nog mosterd kon gehaald worden misschien, meteen in de welig tierende slijmtentakels van het Empathische Begrip en de Vanzelfsprekende Ruimdenkendheid der Lustig Vegeterende Paterkens zelf werd gesloten, een Versmachtende Omarming in Liefde waartegen geen kruid gewassen bleek. Ach lieve geperverteerde papierlozen, ik zal u de taferelen van Grootse Menslievendheid besparen die ons tijdens de vlokkerige retraites te beurt vielen, maar toch dit: *hoedt u ten alle tijde voor de Macht van het Vers uit de Warm Walmende Muil van Religieus Doorvoelde Liefde!*

Ook bij het aanschouwen van de artistieke kronkelingen van de kroeglopende, wiet paffende en alreeds vrank op de strakke borstjens van de laatstejaars van het naburige meisjescollege geilende leraren Nederlands, waar zij overigens pas een jaar na mijn promotie tot Germaanse Kotbewoner in Leuven vrije doch heimelijk te gebruiken toegang zouden krijgen, was alras duidelijk dat enige uiting van onvervalste grootsheid meteen door het volop rottende jutte kleed van de traditie zou schieten, de Gapende Leegte in, waar Ruyslink met

vette klauwen naar de tienerzieltjes greep, of, o gruwel, Vandelloo het Nederlands op sobere doch indringende wijze tot pulp verhakselde. In dit moeras hielden zich slechts de dappersten staande, een afgetrainde classicus zoals **de heer Waterschoot**, bv, die kon mij nog enige seindraden met het Tijdloze Verzet bezorgen, slierten Broncode waar ik nu nog dankbaar gebruik van maak.

Van het opspannen der Lier echter, zoals de later ontdekte **Francis Ponge** veelal stond te *boutaderen*, zou hier hoegenaamd geen sprake kunnen zijn, toch niet binnen de korte tijdsspanne die voor mij lag, het te Lijden Leven, de Af te Gane Gang, de immer langzamere uitdeiningen waarvan u hier de meest misselijkmakende niveauverschillen dient te doorstaan.

Maar vrees niet, gij lieve glasbeduimelaars¹², het Einde is nog lang niet in Zicht, het kan nog erger, wat Was is slechts een flauwe voorbode van het Groteske Erger dat u & ons allen helaas te Wachten staat.

dv, Kessel-Lo
14-07-2007

noten

¹ De 'peripatetici' waren volgelingen van Aristoteles

² Zie noot 3

³ Deze tekst en de volgende zijn gegenereerd door het 'wandeltekst'-programma:

- terwijl je wandelt van punt a naar punt b met papier en potlood
 - lees (eender welke) tekst die je tegenkomt
 - schrijf de tekst op het papier (wandel verder ondertussen)
 - lees de volgende tekst

'traject dessel-westerlo' is de output van een variant op dit programma: ipv te wandelen zit je in de auto en je gebruikt een toenmaals populaire 'handheld', een PalmPilot in dit geval

⁴ 'La Coupole' is een onderaards complex bij Saint-Omer in Frankrijk. Het werd tijdens WO II door de Duitsers gebouwd en was bestemd voor de opslag en het lanceerklaar maken van 500 V2-raketten. Het is nu een toeristische attractie.

⁵ Ook wel 'zonzak', bedoeld wordt Phoebus Apollo

⁶ Op de melodie van *Est-ce Mars* van J.P. Sweelinck

⁷ Agent Fox Mulder van de populaire tv-serie The X-Files

⁸ In 2007 gekopieerd van <http://www.brakkehond.be/pvo/pvo44.html>, alwaar zij met de tekst van Melopee als input gegenereerd werden door de Google-server

⁹ 'proefe der treunsleute ins alte Prierogineus' van de eerste strofen van 'Pastoraal' uit '101 Eigentijdse Aanroepingen van de Muze' een werk in voorbereiding van de auteur:

"Dat geschipper, liefje, hoeft niet meer:
het strand is uit, de hemel heeft de *em*
al uit haar hel geheven. De zee viel stil,
ze was in kabbels uitgegolfd wellicht, &
ook de zon zeeg neer, het zand blonk
in haar stralende lakens ál van glas. Kijk
ik kijk erdoor & zie je weer zoals het
eerder was & daarin jij met mij erbij.

Kom, sla je zomerrokje
om je natte badpakslip, sluip druipend
met eksterlachjes weg langs wegels,
toeter tonen met getuited lippen, klak
verwachtigsvol je tongetje & rep
je billen in het ritme van een deuntje
dat je dapper maakt & los van zeden.

[...]

Haast je, hemels elfje, kom & speel
nu diafaan voor mij het hamelmeisje
in dit al te lang vergeten achterland, haal
je handen langouereus & onverschrokken
door mijn korzellig vergroeide vacht, schurk
je dijen droevig langs mijn grijze sik
& spreek mij nostalgiek terwijl ik snik
van rijke oogsten & het zorgvuldige zaaien
of verhaal mij plagerig van het beloken zicht
uit kelderkamerramen op de strakke spieren
van die ene drammerige meesterknecht.

¹⁰ Neologisme, verwijst naar het Italiaanse eiland Lampedusa waar sinds de jaren negentig immigranten uit Albanië en Afrika arriveren

¹¹ Vernederlandsing van 'Sweeney'

¹² Past in de 'blogspeak' van de auteur in die tijd: lezers lazen alles gezeten voor hun PC en zijn dus 'schermklevers', 'muisplakkers', 'lichtbakstaarders', 'klikmuiskinders',...